

CRÒNICA

LA REPÚBLICA FEDERAL ALEMANYA I EL REGNE D'ESPANYA 1992. LA FUNCIÓ DELS LÄNDER I DE LES COMUNITATS AUTÒNOMES EN EL PROCÉS D'INTEGRACIÓ EUROPEA.

José Esteve Pardo

L'actualitat i l'interès del que constitueix la temàtica central d'aquest número de la revista resulta, sens dubte, corroborat pel *Simposi* que se celebrà a Munic el 8 i 9 de juny de 1989 i que, molt sumàriament, explicarem en aquestes línies.

La seva organització va anar a càrrec de la Universitat de Passau que, malgrat la seva joventut —o potser precisament per això— és un centre acadèmic molt actiu i amb una ferma projecció en el pla internacional. Al capdavant d'aquesta organització, principalment en els seus aspectes científics —i exercint el paper de moderador en el desenvolupament de les sessions— hi havia el professor Michael Schweitzer, destacat especialista en la matèria tractada i molt bon coneixedor de la realitat jurídica espanyola, també, principalment del seu procés autonòmic. Quant a l'activitat organitzativa del *Simposi*, la connexió amb la part espanyola, especialment amb la Xunta de Galícia, va ser duta a terme per José Tejeira Martínez, titular actiu i eficaç del lectorat espanyol a la Universitat de Passau.

El *Simposi* es va desenvolupar als salons del Banc Central de Baviera —als Jardins Anglesos de Munic— patrocinat pel President del Parlament bavarès, Franz Heubl. Això no és gratuït: l'Estat de Baviera ha comandat des del primer moment el moviment reivindicador dels *Länder*, davant de les restriccions que la integració de la R.F.A. a la Comunitat Europea els ha originat. I en aquest front ha estat constant la presència de Franz Heubl —des de fa més de trenta anys—, al qual, en més d'una ocasió, ha correspost la firma dels diferents acords aconseguits amb el *Bund*, en representació dels *Länder*.

El nombre d'assistents va superar els dos-cents. La representació de l'Estat espanyol va tenir un caràcter marcadament institucional. Es va convidar tots els presidents de les Comunitats autònomes i dels Parlaments autonòmics. La representació dels Parlaments autonòmics va ser especialment nombrosa, amb l'assistència de diversos presidents i vice-presidents. També hi van anar titulars de diversos càrrecs de les Administracions autonòmiques, així com institucions que desenvolupen les seves activitats en aquesta línia o en d'altres de paral·leles. Aquest va ser el cas de l'Institut d'Estudis Autonòmics que, amablement, em va confiar la seva representació, més per les relacions d'amistat que m'uneixen amb la Universitat de Passau i amb el professor Schweitzer, sens dubte, que pel coneixement del tema, que és molt limitat, en el meu cas.

La representació alemanya era més heterogènia: representants dels *Länder*, certament, però també de la Federació, amb la presència d'algun dels seus ministres, professors, representants de la Banca i Crèdit Oficial, del sector empresarial, advocats i persones, en definitiva, amb una sensibilitat especial pel tema o per qüestions rela-

cionades amb Espanya i el seu procés polític, com, per exemple, era el cas de Petra Kelly, Diputada del Bundestag i fundadora del Partit dels Verds.

El *Simposi* es va centrar en tres punts d'atenció: el primer, sobre les possibilitats jurídiques dels *Länder* i Comunitats autònomes d'influir en la política comunitària de l'Estat, amb conferències dels professors Herbert Betghe i Pérez González.

El segon, entorn de les possibilitats polítiques d'influència de les Comunitats autònomes i *Länder* a la CEE. L'informe espanyol va anar a càrrec de Fernando González Laxe, President de la Xunta de Galícia, i l'alemany va ser presentat pel Ministre de Baviera, Von Waldenfels.

El tercer bloc es va centrar en qüestions econòmiques, amb informes de Fernando Salgado García, Conseller d'Economia i Hisenda de la Xunta, i Lothar Müller, President del Banc Central de Baviera.

L'actitud de la CEE sobre el conjunt de temes tractats va ser exposada per Manfred Brunner, de la Vice-presidència de la Comissió de les Comunitats Europees.

No sembla procedent d'entrar al contingut de les conferències —que el Parlament de Baviera ha editat en un volum que acabo de rebre—, ja que això excediria els límits d'aquesta crònica, que són estrictament informatius, i que està inclosa en una revista que en el número present tracta extensament aquesta temàtica.

Amb el propòsit de sintetitzar, s'aventura, malgrat el risc, una impressió general: la part alemanya va demostrar tenir un coneixement més exacte de la realitat, cosa que resulta lògica —no podia ser altrament— atesa la major experiència com a Estat federal i la seva presència des d'un primer moment a la CEE; la part espanyola va evidenciar, però, una percepció ràpida dels problemes i de llurs dimensions exactes. En tot cas, va quedar palès que l'entrada d'Espanya, amb les seves Comunitats autònomes consolidades a la CEE ha alterat, per dir-ho així, la correlació de forces a l'entorn d'una qüestió capital per a la pròpia CEE i alguns Estats membres, qüestió que ha deixat de ser, ara més que mai, una «*querelle allemande*».